אפילו מרשות הרבים לרשות היחיד –

Are we not discussing – מי לא עסקינן דקא מעייל מרשות הרבים לרשות הרבים מי מעייל מרשות a case where he brought it from the רה"ר to the

OVERVIEW

רב אשי stated that the תנא סf the משנה refers to הכנסה (also) as הוצאה. He proves it from the אבות in כלל גדול which, when stating the אבות מלאכות, writes that one of the אבות מלאכות is חמוציא מרשות לרשות אבות מלאכות. This phrase can equally mean taking from the and bringing it into the רה"ר (which is הכנסה) and the משנה refers to this as תוספות (the term הנצאה). This proves that the תנא refers to הנצאה as הכנסה of and resolves a difficulty that results from this proof.

ובפרק קמא דשבועות ($\tau_{\Gamma, \Gamma, \Gamma}$) פריך ואימא דקא מפיק מרשות היחיד לרשות הרבים And in the first מסכת שבועות מסכת the גמרא challenges this proof and asks; 'and let us say that when the משנה states משנה it means only that he is taking out from a רה"ר to a רה"ר, but not that he is bringing in from a רה"ר to a רה"ר הכנסה הוצאה קרי לה There is seemingly no proof that א הכנסה הוצאה קרי לה דרי אונדי מרשות הרבים פריך ואימא דקאה קרי לה ביידי מרשות הרבים פריך ואימא דיידי מרשות הרבים פריך ואימא הרבים פריך לה ביידי מרשות הרבים פריך והרבים ביידי מרשות הרבים פריך ואימאה קרי לה ביידי מרשות הרבים ביידי מרשות הרבים ביידי מרשות הרבים פריך ואימא הרבים ביידי מרשות הרבים ביידי מרשבים בי

ומשני אם כן ליתני המוציא לרשות הרבים מאי מרשות לרשות – משני אם כן ליתני המוציא לרשות הרבים מאי מרשות לרשות there answered, 'if indeed the מעד was only referring to הוצאה and not הכנסה it should have stated המוציא לרה"ר why state הכנסה: ''המוציא מרשות לרשות המוציא מרשות לרשות לרשות לרשות לרשות המוציא מרשות לרשות לרשות המוציא מרשות לרשות לרשות המוציא מרשות לרשות לרשות לרשות המוציא מרשות לרשות לר

even a case where he brought if from a רב אשי'. This validates רב אשי's proof that הנעה הוצאה קרי לה.

asks תוספות

-5ואם תאמר ומאי שנא דתני תולדה הוצאה ולא תני שום תולדה דכל שאר אבות -5 And if you will say; and why is there this difference, that the תולדה includes the משנה of the אבות מלאכות, but does not include any תולדה of all the other אבות מלאכות!

¹ See 'Thinking it over' # 2.

 $^{^2}$ The phrase משנה is not any longer than מרשות מרשות המוציא if the משנה meant only הוצאה it should have stated המוציא לרה"ר.

 $^{^3}$ See ש"י בר"ה הוספות that תוספות is not satisfied with פרש"י בר"ה מי in explaining the proof of מי לא עסקינן.

⁴ We have just shown that the כלל גדול in כלל made a point of including הכנסה (which is a משנה) in the משנה of the המוציא לרה"ר (by writing המוציא מרשות לרשות המוציא).

⁵ See 'Thinking it over' # 1.

מוספות answers:

- ותירץ רבינו יצחק בן אשר דבכל שאר תולדות אם היה רוצה לשנותם And the ריב"א answered that regarding all the other תנא if the תולדות would have wanted to state them -

היה צריך להאריך בלשונו אבל הכנסה דקרויה הוצאה כוללה עמו בקוצר: It would have been necessary to elaborate and add words to the משנה; however regarding הכנסה which is called הנא הכנסה can include הכנסה with הרצאה briefly without adding (much). There is no need to elaborate. 6

SUMMARY

The משנה when it states המוציא מרשות includes הכנסה; otherwise it would state הכנסה; otherwise it would state המוציא לרה"ר. The משנה includes the הכנסה only, because it required no elaboration.

THINKING IT OVER

- 1. Is there a connection between that which תוספות cited from and the 7 subsequent question? 8
- 2. Why does the גמרא ask this question (ואימא דקא מפיק מרה"י לרה"ר), only in מסכת מסכת and not here in מסכת שבת?

 $^{^6}$ See אביה ה,ב ד"ה מוספות that the הינסה answers that since הכנסה (and הכנסה) is a מלאכה גרועה he included הכנסה as well. See תירץ הוספות הרא"ש who accepts the הירץ ריב"א, and the תירוץ ריב"א merely explains why he does not include the other חולדות (because הכנסה), but does not (sufficiently) explain what compelled the הכנסה.

⁷ See footnote # 5.

 $^{^{8}}$ See שבת של מי.

⁹ See footnote # 1.